

Diu el Redactor Poeta...

*Sense com vé ni com va,
un client diu que ara em toca
explicar què passarà
l'any dos mil, aquí a La Roca.*

*Ja us he dit moltes vegades
que són sempre, en nostres dies,
perillosos i arriscades
processons i profecies.*

*Però, en fi, vaig a provar
si més bé o més malament
dic quelcom per fer callar
una mica al meu client.*

*Pel bell mig hi passarà
l'auto-pista-carretera,
que amb tres quarts enllaçarà
Barcelona amb la frontera.*

*El que dol i fins enreda
que d'amplada agafarà
el "Parque" i Can Galleda,
el Moli i un tros del plà.*

*Allà on ara és bassa i rec
s'hi farà un dipòsit gran
d'essència de rellampec
pels hòlids que hi passaran.*

*Com que l'aigua del Mogent
més amunt la bombaran,
a La Roca, pobra gent,
tots de sed es moriran.*

*I aquest joc de clavegueres
que en Padró hi està posant
serviran de lludriqueres
contra els gasos que vindran.*

*En record a les millores
que crítica avui la gent,
l'Asmarats tindrà ateshores
un magnífic monument.*

*Amb un pedestal de ferro
de més de mil metres d'alt,
per posar-hi, si no m'erro,
al bell cim un gran fanal*

*A honor de la mania
que lingüé, com tots sabeu,
d'enredar a l'Energia
posant llums per tot arreu.*

*Al Castell ja milenari,
arxivat, hi guardaran
aquest noble Selmanari
i les cendres dels que el fan.*

*Amb un rètol que dirà:
Aquest cofre guarda els ossos
d'una colla de talossos
que un diari els va arruinar.*

*Com que ja no es parlarà
de la F. A. I. ni d'esquerrans,
lluïrentment podran parlar
a tothora els ciutadans.*

*Com que amb llei serà legal
"un enterro pel civill",
a La Roca l'any dos mil
ja ningú en farà cabal.*

*I el mateix que els que bategen
civilitment per marejar,
en velent que no maregen
ho faran "pel capellà".*

*Tota aquesta collivada
que ara es barallen per manar,
l'any dos mil la seva ossada
ja Déu sap on pararà.*

*I en Santí, el senyor Quimet,
en Chillida, l'Agutzil,
en Segarra i en Pauet,
on seran ja l'any dos mil?*

*I ara, amics, vaig a acabar
amb la frase del profeta:
"Passarà el que Déu voldrà...
i el que us diu*

EN PAU POETA

TRANSPORT DIARI DE PESOLS

de Vilanova a Barcelona, a càrrec de **ANGEL ESTAPÉ** i **ENRIC AGUSTÍ** a 0'75 pessetes el sac, fent parada a can Pla, a can Jaume Ros i al garatge.

Passa Sant Jordi

*Horitzons blaus dins la mar blava
cavalca el somni del mall,
un bell llagut que el sol daurava
sobre la mar de tremoll.*

*Un poble blanc amb cel de palma
i una verdor clara de pins;
flaire de roses dins la calma,
branques florides pels camins.*

*Al camp s'encenen les roselles
d'un roig tan fort que sembla sang;
volen rialles de donzelles
i un cavaller amb cavall blanc.*

*Carrers coberts de cel i ombra,
finestres closes, draps al vol,
misteri fós dins el pesombre
que viu i mor si es troba sol.*

*Oh!, joventuts, quin drinc de festa
porta Sant Jordi, un brill de pau...
porta horitzons nels de tempesta
i un cel ben nostre... un cel blau.*

F. POLLS I VALLS

Cardedeu, abril del 1936

El comunisme

Una vall solitària, allunyada del tribull i de les discòrdies del món, voltada de boscos i arbredes, en els que sols la mà de la naturalesa hi ha deixat les senyals de la seva omnipotència constructora. Al bell mig de la vall, una extensa horta voltada de parets i molt ben cuidada; al mig de l'horta, un convent; sí, un convent en el qual hi troben hostalatge cinquanta frares cartoixans i un pare Prior.

Cinquanta homes amb els mateixos drets i les mateixes obligacions, vestits igual, que mengen igual i a la mateixa taula, que treballen igual i les mateixes hores, que oren igual, que descansen igual, en fi, que viuen igual, sota les ordres d'un director, posseïdor únic de la moneda i del control de la comunitat, però el primer en complir i passar pel rengle.

Allà no es fa res forçat ni fictici. El que sent vocació per les lletres no el fan pas treballar a l'hort ni a la quadra; aquell llegeix, escriu, estudia, cuida l'arxiu o porta la comptabilitat de la casa; un altre que sent l'instint d'inventiva fa experiments, proves, construeix, etc.; uns altres que senten instints de pagesia, cuiden l'horta, la quadra, les aus, els arbres i la vinya; sastre, ferrer, fuster, de tot hi ha dins el convent, des del cap directiu, passant pel cuiner, fins a aquell que sembla tonto, però que té un do privilegiat per a escollir els melons; sembla un babau i en canvi, quan la comunitat vol menjar un meló madur i dolç, s'ha de confiar que ell el triï perquè en això hi té una gràcia sens parell. No entén en res més, però aquesta sola gràcia el fa digne de conviure dintre aquella societat organitzada amb justícia i democràcia; tots iguals.

Heus ací el vertader comunisme.

Un estat que viu sota el jou d'un dictador, les mans ensangonades del qual han signat a milers les penes de mort, que condemna a crúels turments els que protesten en el més mínim de la seva truculent i infame actuació; milers de soldats subjectes a crivellar a foc de fusell els esclaus del tirà a la més petita manifestació d'antipatia vers l'estat opressor. Multituds que moren de fam, esglésies que cremen, religiosos martiritzats, donzelles deshonrades, traïdors que, fingint se amics dels dèspota, es converteixen en venjatiu assassins; poble esclau, família destruïda, instrucció mínima, perjudicial i destructora, disbauxa entre els entronitzats, pillets i cafres, que s'aprofiten.

Heus ací el comunisme que molts voldrien i que treballen per implantar.

A temps revolt ganància de pescadors, o bé: si jo no tinc res, que ningú no tingui més. Aquests són els seus lemes.

WESS BUSSKU

BIBLIOTECA MUNICIPAL DE GRANOLLERS